

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 1. Quid beneficium, & quotuplex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

sed etiam beneficium, & officium, & dignitatem iuxta extrav. Pii V apud Navarr. c. 17. n. 219. illud quoq; à Laymanno l. 1. Tr. s. par. 2. c. 5. benè notatur clericos in sacris ordinib. constitutos non amittere privilegium fori, nisi eo propter crimen

aliquid, per Iudicis sententiam priventur. Covar. l. 7. var. c. 20. Silv. v. clericus 14. Barb. in c. præterea de apostat. Item in c. clericis de cler. coniug. Zerola v. clericus. n. 16. Fachius n. 1. 9. c. 28. Jacob. de Graff. l. 2. c. 3. n. 4. & seq.

TITULUS II.

De Beneficiatis.

Bestquam in communione vi-
vere Clerici desierūt, (tem-
pore Sylvestri I. ut Carolus
a Mansfeld post alios docet. c.
6. militia sacra) sua cuique
portio in alimoniam tributa est, quæ Ca-
nonica portio primum, mox Beneficium
ecclesiasticum appellata est, cuius quia
non unum genus est, magnam differendi
materiam Canonum Doctoribus attu-
lit. Quæ sit in rem nostram, breviter
examinabimus.

§ I.

Quid Beneficium, & quotuplex?

I. **B**eneficium ecclesiasticum nihil aliud est, quam *ius perpetuum* per-
cipiendi fructus ex bonis ecclesiasticis pro-
pter aliquod officium spirituale, auctori-
tate Ecclesie constitutum. Explico Dicitur.
1. *ius perpetuum*. Intellige, per se &
ex natura sua. Aliunde enim fieri po-
test, ut non sit *perpetuum*. Bona & fru-
ctus Ecclesie non vocantur *beneficia*, nisi
materialiter, seu objectivè, quemadmo-
dum Ecclesia subinde appellatur *ædes*, sa-

cra II. *Ex bonis ecclesi. st. cu*, quæ nimis
Deo consecrata, & Ecclesiae donata sunt.
III. Propter officium aliquod spirituale. cu-
iusmodi est cura animarum, chorus, le-
ctio horarum canonistarum, &c. Vnde
illud vulgo receptum, *Beneficium* datur
propter officium. Videlicet, ne Ministri ne-
cessarii desint. Et Calvinus dixit, l. 4. insit.
c. 3. longè absurdissimum esse, quod pue-
tri quoq; vix decennes Papæ concessione
episcopi facti sint. Hi enim, ut maximè
velint nullo fungi ecclesiasto munere pos-
sunt. IV. Additur *Auctoritate Ecclesie con-
stitutum*. ne quis forte divino iure putet
constitutum esse contra communem Do-
ctorum sensum, fundatum in c. 1. & 2.
dist. 22. ubi dicitur à Romano Pontifice
institutos esse Archiepiscopos, Episcopos,
& alios dignitatibus gradus. *Canis in Reg.*
1. *iuris in 6. Layman l. 4. tr. 2. c. 1. Barbo* in c.
omnes dist. 22.

V. Beneficiorum genera permulta
sunt. Nam. 1. ex c. cum de beneficio tit. de
præbendis in 6, colligitur, alia esse Regula-
ria, alia Secularia. Regularia vocantur,
quæ illis solis conferri possunt, qui sub re-
gula aliqua solenni Religionis voto astri-
giati sunt. Secularia, quæ participant omni
vot

O9

voto, & regula soluti. Hinc Regulare beneficium habet Abbas & Prior: sacerdote revero Canonici, Vicarii Parochi & similes. ii. Sæculare beneficium aliud est simplex, id est, nulla iuris qualitate affectum, quemadmodum, promissio, pactum, aut votum simplex appellatur, quod nulla juris solenni forma affectitur. Aliud non simplex quod contrario modo aliqua juris speciali ac solenni forma decoratur, Eiusmodi forma seu qualitas est *Dignitas*. *Gubernatio*, *Parochia*, *Cura animarum*, *Jurisdictio*, *Administratio rerum ecclesiasticarum*, *gradus honorabilis in choro*, se *Collegio clericorum*. iii. Aliud beneficium est *Curatum*. Aliud non curatum. Cura animarum habet in foro externo quidem, cui jurisdictione in alios competit. In interno autem, cui potestas data est administrandi Sacra menta. Hisce qui caret, simplex & non curatum beneficium obtinet. iv. Dividitur in *Dignitatem Personatum*, & *Officium*, sive *Administrationem*. Dignitas est illius, qui habet administrationem rerum ecclesiasticarum, & simul jurisdictionem in clericos. Personatum habere dicuntur, qui in Ecclesia, cui ascriptus est, gradum honorificum tenet, quo aliis clericis supereminet, v. g. in choro Sedem altiorem, vel locum ante alios, aut inferenda sententia præfertur, ita tamen, ut omni administratione & jurisdictione careat. Officium in illis cernitur, qui rerum ecclesiasticarum administrationem aliquam habent. Tholos. l. 1 loc. t. t. 27. c. 2. v. Aliud beneficium est *Manuale*, quia ad nutum collatoris revocari potest: aliud non Manuale, sed *Titulare*, quia non nisi certis ex causis in jure permisis adimi solet. *Rodrig. to. 1. q. 34. art. 2.* vi. Aliud beneficium *Electivum*, aliud *Collativum* est. Elec-

tiva per electionem, cōcedetur *Collectiva* per simplicem, & liberā voluntatē. Quamobrem *mixta* appellare licet, quæ nominante patrono, & episcopo instituente conferuntur. *Layman tr. 2. c. 10.* vii. Alia sunt *Patronata*, alia non *Patronata*. Hæc sine cuiusquam presentatione conferuntur: illa presentationem patroni requirunt cum institutione episcopi c. cum laicis c. nullus de iure patronatus. viii. Alia sunt *Collegiata*, eorum videlicet, qui Collegium constituunt, alia non *Collegiata*, quæ conseruantur illis qui non constituant Collegium. Collegii nomine intellico Cœtum clericorum habentium Sigillum, & arcum communem, vel qui habet Capitulum, & prælatum Capituli caput *Tusibus conclus.* 458. ix. Alia sunt *Patrimonialia*, quæ ex patrimonio fundantur, & in eadem familia manent. Alia non *Patrimonialia*, quæ aliunde fundationem habent. x. An beneficia sint *Pensio*, *Portio*, & *prestimonia*, dubitatur. Pro resolutione inspicienda singulorum qualitas est. Pensio definitur *Ius percipiendi fructus ex alieno beneficio*. Ex suo enim ut nemo usumstructum, sic pensionem nemo habere potest. Dividitur variè. Alia est temporalis, alia spiritualis, alia mixta. Temporalis datur propter ministerium aliquod temporale præstitum, ut vitro illustri, aut Principi Spiritualis è diverso proprio ministerium spirituale datur v. g. Concionatori, Adjutori Episcopi, aut Parocho. Media seu mixta fundatur in solo statu spirituali, non tamen in præstante officio spirituali, qualis est, quæ tribuitur parocho seni, aut clero pauperi, ut inde alatur. ii. Alia datur cum clausula transferendi, alia non. Clausula transfe-

D

rendi

§. I. QUID ET QVOTVPLEX BENEFICIVM

rendi est potestas pensionem relinquendi alteria auctoritate alicuius persona constitutæ in ecclesiastica dignitate. III. Alia datur cum regressu ad beneficium; alia sine illo. Regressus illius propriè est, cui post resignationem, beneficii pension tributa fuit. Portio removendo latiore significationem, propriè dicitur stipendium, quod illis datur, qui Canonici & Vicarii non sunt, choro tamen serviunt cantando, aut administrando. Olim congiarii vocabantur, quibus Imperatores in alieniam Congiarium, id est, munus aliquod donabant. His portionarii similes videntur, clerici nimirum annuè percipientes aliquam reddituum partē unde vivant. Præstmonia quoq; non unius generis sunt. Aliquando enim clericis in subsidium dantur, ut commodius vivant: aliquando studiosis pauperibus, ut inchoatum literaturæ cursum facilius absolvant, cum obligatione recitandi quotidie aliquas preces. Ex his facile est discernere num prædictū jus, & redditus propriè beneficia sint, examinando secundum definitionem n. i. datam. Nam si vel perpetua non sunt, vel propter temporale obsequium dantur, vel absq; Ecclesiæ auctoritate cōstituta sunt nō nisi impropiè beneficia appellantur. Azor II. l. 8. ¶ c. 5. Zerola par. 1. v. beneficium n. i. & seq. Navarr. 10. 1. consil. 52. Barb. praxis. exig. pensiones. Reginaldus l. 30. in 3. c. 8. inter beneficia impropiè dicta numerat commendam non perpetuam, Coadiutoriam, Hospitale, & præbendas instabiles. Garcia par. 4. c. 4. n. 6. Navarr. l. 3. consil. 9. & Man. c. 25. n. 103. Eaym. c. 1. n. 2. & c. 5. q. 6. Less. c. 34. d. 30. Arragon. 22. q. 100. ar. 4. Rebuffus de pacificis possess. n. 105. Scaphileus de litt. expectatiy. r. 1.

de qualitate beneficior. §. I. n. 5. Franc. Leopar. 2. c. 27 Tholos. l. 1. t. t. 26. c. 6 Fagundez de præc. Eccl. par. 1. l. 2. c. 4. ubi recitat motum Pii V. Anno 1571. præcipientis, ut clericus cui præstmonialis portio datur Offic. parvum B. M. V. recitet. Quam constitutionem hodiè in viridi observantia esse apud Hispanos idem Auctor affirmat. V. Valens. de benefic. l. 1. t. 1.

§. II.

De requisitis ad Beneficium.

I. **A** Beneficiis ecclesiasticis jure naturali & divino I. Fæminaæ excluduntur. II. Nondum baptizati. III. Infantes & amentes. IV. Surdi, muti, aut aliquo aliorum membrorum, seu potentiarum destituti, quia ad obeundum munus, propter quod beneficium datur, inhabiles sunt. V. Hermaphroditi, nisi forte virilis sexus multum prævaleat c. sacram d. 25. Azor II. l. 6. c. 2. Valens. l. 1. tt. 14. n. 1. 2. 3. & l. 3. tt. 7. 5. 3. Less. c. 34. d. 17. Zerola V. beneficia. Silv. V. beneficium II. n. 1. Attamen debilitas, aut vitium corporis superveniens, ex quo ad officium præstandum fias invalidus, non privat beneficio obtento. Verum si cura animatum conjuncta sit, Vicarius substituendis erit. c. 1. c. 13. & c. 17. causa. 7. q. 1. Silv. V. Vicarius Armilla cod. v. tt. 111. §. 4. de Coadiutore Parochi.

II. Jure ecclesiastico à beneficiis excluduntur I. Qui nondum primâ tonsurâ initiati sunt. II. Illegitimè nati, nisi in aliquâ Religione professi sint, vel ab hahente potestate legitimati. Potest autem Episcopus promovere spurios ad primâ tonsurâ.